Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8252
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

sit pigris nec onerosa deuo
Nam cū omēs obseruāciam
nēr rāc̄ istor dies poscat
augeri · ueruō est ut quid
de nob̄ qui se ad opus ho
rū nō gaudēt uicta q̄a
tura cū uīa ad hunc ma
nēre mortalitate uiuitabi
lis · ecce si ad summa quēq
ututū pueniat semp tamē
sicut potest hic quo uadit
ita potest hic quo tendit
Tu ℟ Ecce nūc tempus accep
ecce nūc dies salutis cōuēcrus
nos in tempōs in nulli placeuda
in ieuunis uāis Parua uisāe
uānas dei ℣ In omib̄ exhibeamus
nos in tempōs sicut dei mīstros ut
non vituper mīsterū nrū lcō
Et hec est pfectorū
quia se pūmāt esse pfōs
ne ab iniuicis nō dū sunt
intencōe cessantes ibi ma
cant ubi placendi pcdīn ubi
placendi deposuerunt appe
tūi Qua ergo nēd nrū
dilāssimi tam pfecto ? sōs
ē · ut pfectōr sanctiorq esse
non possit · Quis simul
sine diffēcia Gradūs
sine disparāe uiuere ablq
in que pueniunt ? ita que
nō dū apphendimus pia a
uidicate amiamus ? ad me
suram sanctūdis nr̄ accel
sarius · aliq ad ēam q aug
uētis Tu ℟ Paradisi porta
aperiat nob̄ ieunij tēpus Sul
cipiamus illud oātes ? dēpcante
ut in die resurrectōis cū dōmio
gloriēmur ℣ Ecce nūc tēp ? accep
tabile ecce nūc dies salutis ne
nūm dantes ullam offensionē
Dare cū religiosis lcō
Alio tpe dīnōstrat
qui in his diebus nō religio
sior iuenit ? Dicit opportūe
aurib̄ nris aplic pōtifi
cōis īsonuit dicens Ecce
nūc tempus acceptabile ·
ecce nūc dies salutis · quod
accipiamus hoc tempe dilec
tissimi fīres · quod salubris
his diebus in quibus diebus
bellū vicijs reddit et omni
ututū pfectus auget · Tu
℟ Cūcēdamus in melis qd ignō
rant peccamus ne subito pōtui
pam diem mortis quēdm q spa
cū prāēr ? iuenire non possimus
Attende dūe ? miserē qā peccamus